

۲ ترجمه قطب شاهی (شرح ربیعین) (فارسی)
موضوع اخبار و احادیث

مؤلف: مولی محمد بن علی بن نعمته الله بن خاتون عاملی
آغاز: بعد از جمله قدرت احادیث این کتاب به و آنچه در ضمن
شرح هر حدیث گزارش یافته است
الحاجم: والحمد لله رب العالمین و انتفع الله قد وضع القرآن من
توید هذه الاوراق علی يد الفقیر الحقیر المحتاج الی الملک النذیر
کاتب: مولی محمد تقی بن ابوالقاسم انصاری
تاریخ: ۱۸ جمادی الثانی (۱۰۷۵) هجری قمری
اندازه: (۱۹) ۳۱ x ۱۹ برک ۲۶۲
خط نسخ کاغذ بخردی جلد چرمی عظم دار
برزار احادیث و غنادین خط کشید و مفضل را با ننگ زر درشته اند

بسم الله الرحمن الرحیم

مولید با سماد خاکی مسر. جل الله تعالی
ز روحانی تامل در مشهد با محلاخ فتوی
مدید و بجای حوزه علیه در مقابل ایمن
ولی این رجاء ساکت نشست از روز انبیا
نه به ریکه از نم به خبر رسید آیت الله
به اند که شیعیان یاسنی در مقابل
سکره در چه بیشتر: من بگیرند و با ایمن
نمان پیران. الله به اعیت و روحانی عراق فریب

درست بر این است
توید الله این بخش میداند کیست (۱۰۷۴) او
این آیت ۱۰۰۰ الی و الله که در این را به دیده مبارک و سیرت و نور از اینکه در به شیعیان ایرا تکبیر کرد و نرسد

وقف مرحوم
استاد زین الدین جعفر زاهد
کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی
۱۳۸۶/۶/۲۱

نام کتاب: ترجمه قطب شاهی - ترجمه و شرح
مؤلف: محمد بن علی معروف محشی خاتون عاملی
مترجم: مانی
تاریخ تحریر: ۱۰۷۵ هجری قمری
نوع خط نسخ: تعداد سطر ۱۹
جزء کتب اخبار زبان فارسی: عدد اوراق ۲۵۸
طول: ۳۱/۵ عرض: ۱۸/۵ شماره عمومی: ۲۵۲۷۲
وقفی: وقف
خریداری: تاریخ خریداری
ملاحظات: آغاز: بعد از قدرت
الحاجم: والحمد لله رب العالمین و انتفع الله قد وضع القرآن من
توید هذه الاوراق علی يد الفقیر الحقیر المحتاج الی الملک النذیر
اندازه نوشته ها: ۱۲/۵ x ۲۰/۵

ان الصلوة الخمس **انجام** بیان رفع منافی بیان این حدیث و مدلول آیه کریمه
ان تعینوا لئلا ترمانهون و در آن ترجمه ایه مذکوره ایراد یافته است
حدیث چهارم در بیان وضو بیانی پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم شرح
آن بدستور مشتمل است بر آغاز و هفت نمایش و انجام **آغاز** بدستور
و در پیش دوم چهار بخت و دو آیه با ترجمه ایراد یافته است **بخت اول**
در آنکه حدیث را دلالت هست بر آنکه آب آوردن غیر بواسطه وضو و وضو
یا نه **دوم** معنی استعاره تبعیه **سیم** بیان آنکه عطف امری بر امری حرف
چه معنی دارد و آنکه تم درین حدیث بی ملاحظه معنی تراخی استعمال یافته
چهارم بیان آنکه اعاده یعنی ایقاع اولی تر استعمال میاید ایه **اول** فنه
من یشی علی بطنه **دوم** وان یظهر و اعلمکم **نمایش اول** در شستن رو و در
وضو رعایت الاعلی فالاعلی باید کرد یا نه و در آن یک حدیث ترجمه شد
که هذا وضو لا یقبل الله الصلوة **نمایش دوم** در تحدید وجه بروحی که مصنف
دام ظلّه در آن تنفر است و در آن یک حدیث و دو مسئله ایراد یافته
حدیث الوجه الذی امر الله عز وجل بفعله **مسئله اول** آنکه امر اید و
رازدن دست بر رو و در حال شستن رو واجب است یا نه **دوم** آنکه
در شستن رو رعایت الاعلی فالاعلی واجب است یا نه **نمایش سیم** بیان آنکه ترتیب
در وضو واجب است یا نه و ذکر بحثی چند که مصنف را دام ظلّه بر شیخ جمال
الدین مظهر علیه الرحمة است در استدلال بروجوب ترتیب و در آن یک ایه و
دو حدیث با ترجمه ایراد یافته است **آیه** ان الصلوة البروة **حدیث اول**
لا یقبل الله صلوة البرء حتی یضع الطهور موقعه **دوم** ابد و ابداء الله به
نمایش چهارم استدلال با پنج حدیث بر آنکه بواسطه مسح آب تازه برداشتن جایز
است یا نه و در آن دو حدیث با ترجمه مذکور است **اول** قال براسه لا و قال
براسه نعم **دوم** تضع یدک فی الماء ثم تسع **نمایش پنجم** وجوب مسح رجلي و منافر
شیعه و منی بر سران و در آن نه حدیث با ترجمه اش مذکور است **اول** هو الذی نزل
جبریل به **دوم** یاتی علی الرجل ستون و سبعون سنة **سیم** حدیث لظامه
چهارم توفاد و مسح علی نعلیه **سیم** ان کتاب الله بالسمع **ششم** الوضوء غلطان
و مسحان و در ضمن ترجمه آن حکایت مباحله حضرت با کتا را ایراد یافته **هفتم**
ویل لا عقاب من النار **هشتم** رایت علیا علیه السلام ترضا فقل کفیه لهم

ان النبی لما توفاه فمسح رجليه **نمایش هشتم** در بیان معنی کعب و بختی
که مصنف را دام ظلّه با علم است و در آن شش حدیث ترجمه شده است **اول**
ههنا یعنی الفصل **دوم** و مسح علی مقدم براسه **سیم** و اذا مسحت بشی من
رامک **چهارم** فدعا بطشت او تور **پنجم** وصف اللب فی ظهر القدم **ششم**
وضع یده علی ظهر القدم **انجام** دفع ایراد شیخ شهید علیه الرحمة بر علامه علی
علیه الرحمة **حدیث پنجم** در تعلیم وضو امیر المؤمنین علی علیه السلام بمحمد
حنفیه و دعاها فی که در اشائی وضو خواندن آن سنت است و شرح آن
مشتمل است بر آغاز و چهار نمایش و انجام **آغاز** بدستور و در پیش دوم
سه بخت مذکور است **اول** احوال بینا که در اصل چه بود است **دوم** احوال
اللهم و اختلاف مذاهب در اصل آن و دلایل هر مذهب **سیم** بیان معنی
تضمینی در اصطلاح اهل عربیت **نمایش اول** بیان اختلاف نسخ در دعاهای که
در وضو خوانده میشود **نمایش دوم** بیان آنکه طلب بندگان روز قیامت
تفهم و تلقی محبت خود را از پروردگار بجه وجه خواهند خواست و در آن
دو ایه یک حدیث با ترجمه ایراد یافته است **ایه اول** یوم تاتی کل نفس **ایه**
دوم الیوم نفختم علی افواهم **حدیث** تکلمی یا شعره عینه و اجبتی لمدی
نمایش سیم بیان معنی و الخلد فی الضان بسیاری که بچند وجه گفته اند و
در آن یک آیه و یک حدیث ترجمه شده **ایه** و الشمس و القمر یضبان **نمایش**
لا یزال النام طایراً **نمایش چهارم** بیان آنکه شستی مرتبه دوم اعضای وضو
را سنت است یا بدعت و در آن دو حدیث مذکور است **اول** والله ما
کان وضو رسول الله **دوم** افضل الاعمال امنها **انجام** بیان آنکه آب
وضو میباید بوزن یکدر باشد و دیگر آنکه آب استنجا در آن داخل است
یا نه **حدیث ششم** در تیمم بیانی و شرح آن مشتمل دارد بر آغاز و سه
نمایش و انجام **آغاز** بدستور و در پیش دوم دو حدیث ترجمه شد
اول قال رسول الله صلی الله علیه و اله ذات یوم العمار **دوم** قال عمار
کنا فی سریه **نمایش اول** بیان آنکه استهزاء پیغمبر من، بعمار بجه معنی است
و در آن دو آیه و چهار حدیث با ترجمه ایراد یافته است **ایه اول** اتخذنا
هنوا **دوم** انا انشانا هن انشاء **حدیث اول** عمار جلده بین عینی **دوم**
انی امدع ولا اقول **سیم** اما علمت ان الجنة **چهارم** بدخل اهل الجنة
نمایش دوم در آنکه ضرب ید بر زمینی جزء تیمم است یا مثل اعتراف
در وضو جزء نیست و بعضی اباحت که بان متعلق است **طراز** بیان
آنکه در تیمم مسح جبهه کافی است یا تمام رو را مسح میباید کرد **نمایش**
سیم بیان آنکه در مطلق تیمم یکمرتبه زدن دست بر زمین کافیت یادر

برده اند که قسمت کرده اند از این سه منسوخ و منسوخ و منسوخ و منسوخ که اگر انتقال مذکور را بر بدن انسان
 منسخت و اگر بدن انسان حیوان دیگر است از بهای و سیاه منسوخ و اگر مقابل نباتات است مثل
 مثل ریاحین و انبساط منسوخ و اگر بصورت جوار است مثل زراف و انبساط منسوخ و بیای که در منسوخ
 بخیر و بعضی دیگر از کتب کلامی مذکور است یا با حرام فلکی عبارت از آن فلا کست یا نجیم در دست از کواکب
 و امثال این ابتدا یا بعد از آنکه بعضی اجسام عنصری تعلق گرفته باشند به اختلاف مذاهب و آرای
 باطله ایشان که در محل خود تفصیل یافته اما قابل شدن با فکر در عالم دیگر و غیر این نشأبدهای
 مثال که در مرتبه منسوخ که از وقت مردن تا قیام قیامت در آن بدن ها عبادت برود و قیام
 مینمایند و بعد از قیام شدت قیامت با بنیدر می آید اول بقدرت الهی عود میکنند بر منسوخ که از این
 اصلی که منسوخ شده اند و از هم با شنیده جمع مینمایند و بهم ترکیب میدهند یا بر منسوخ که از آن عدم
 باز مثل بدن و بدنی خلق میکنند علی اختلاف مذاهب و منسوخ و منسوخ و منسوخ و اگر اصطلاح
 تازه کنند و این تعلق را بر منسوخ نامند فلا مشاحه فیهم فی الاصطلاح و باید دانست که اگر از باب
 منسوخ در معرض انکار حقیقت و محققین ملت هم حکم کفر ایشان کرده اند نه بواسطه آنست که ایشان
 قابل شده اند با فکر روح ان بدنی اصلی بدن دیگر انتقال می یابد و لازم می آید که معاد جسمانی که متفق
 علیه اهل اسلام است منسوخ باشد چه از نزد بسیاری از اهل اسلام بر آن وجه است بلکه بواسطه که
 ایشان نفوس اطهر انسانی را قید میدهند و میگویند روح در همین عالم کون و فساد اویدن اول
 بدن های عنصری یا فلکی انتقال می یابد و معاد جسمانی آخرت که از ضروریات دینست و مجرب صادق با حق
 داده اند و قابل نیستند چنانچه امام غزالی رحمه الله علیه در کتاب زیاده العقول تصریح با معنی کرده است و هه
 عبادت ان الملائکین بقول و عبادت لا روح و ردها الی الابدان لانی هذا العالم والناسخیه
 مقولون بقدمها و ردها الیها فی هذا العالم وینکرون الآخرة والجنة والنار واما کفر من اجل هه

الانکار

الانکار یعنی اهل اسلام میگویند روح همه حادث اند و از مفارقت بدن ها باز تعلق بدنی خود هه
 رفت اما نه این عالم و از باب تناسخ روح را قید میدهند و میگویند باز در همین عالم تعلق بدنی
 دیگر خواهند نمود و منکر اند آخرت را و بهشت و دوزخ را و اینکه اهل اسلام حکم کفر ایشان کرده اند بواسطه
 اینست چنانچه ظاهر شده که فرقت بسیار است میان تناسخی که سبب کفر ایشان است و میان آنچه اهل اسلام
 بان قایل شده اند و الله الهامی **البخام** میاید است که آنچه بعضی احادیث اصحاب ما را عنوان الله علم
 وارد شده است که تنجیمهای که نفوس اطهر بعد از مفارقت ابدان مادام که در عالم برزخ اند با آنها
 تعلق میکرند اجسام نیستند و بصورت بدن های عنصری که گذارسته اند حلقه حلقه می نشینند و با
 ایشان سخن میکنند و از اکل و شرب لذت می یابند و بسیار هست که در هوای باشند میان ما است
 و زمین و در روی هوا با یکدیگر ملاقات میکنند و یکدیگر را می شناسند و امثال این امور که در اوقات
 دار بر نفی جمیت از ایشان و اثبات لوازم جمیت از برای ایشان بنا بر آنچه در کلیتی و غیر آن
 از امیر المؤمنین علی علیه الصلوة و علیه السلام و اولاد اطهار حضرت سلام الله علیهم اجمعین که
 بر تبه عصمت و انزاد وایت ان نبوت پیوسته اعطای ان میکنند که اشباح مذکور از کثافت جمادات
 در گذارسته اند و بلطافت موجودات سر نسیده بلکه ایشان در وجهه اند و واسطه اند میان جسمانیات
 و مجردات و موجدان معنی نسبت آنچه طایفه از کابر حکما گفته اند که در وجود عالم مقداری هست
 غیر عالم جسمی که واسطه است میان عالم مجردات و عالم مادیات نه بان لطافت و نه بان کثافت و نه بان
 و نه ان عالم را اجسام و انواع اعراض را از حرکات و جهه سکناات و اوزانها و طعمها و بویها و غیر
 تنجیمهای مثالی هستند که بذات خود قایلند و تعلق دارند اما نه پیاده و آن عالمیست و منسوخ و منسوخ
 فراخ که ساکنان ان بر طبقات مختلفه مراتب متناهی در لطافت و کثافت و خوش و خوری
 روح و صورت و ایشان را در آن بر نهایی مثالی جمیع حواس ظاهری و حواس باطنی خود

برش که با آنها

ادراک لذت و الم می نمایند و از نعم جسمانی و روحانی استغناء می یابند و مولانا قطب الدین ^{رحمه الله}
 در شرح حکمت اشراق قول بوجود این عالم را بوجود انبیا و اولیا و بزرگان حکما نسبت داده است
 و بلبله که چه برهان از براهین عقلی بوجود آن قلم نیست ولیکن بعضی ظواهر عقلی تأیید یافته
 و از باب عرفان و احاطه به حقایق آن و مجاهدات ذوقیه نموده اند و بمشاهدات
 کشفیه اثبات آن کرده اند و ظاهر است که از باب ارشاد و حقایق در هر یک مطالب بدریافت ^{حقیقت}
 اشیا بلند پایه تر اند از اصحاب بار صابر جسمانی پس چنانچه تصدیق منافی این جماعت را در آنچه
 دعوی یافت آن می نمایند و تخفیات عام فلو میز و اراست که تصدیق تمامی این جماعت را نیز در آنچه
 خبر می دهند از آن از اسرار عالم قدوسی و ملکوتی و عالم علی و انقول عالم بحقایق الامور
 من المسقول المعقول منه و فی الخیر و الحکم ملهم الصواب عینه مقلد الابواب و هانا اتم
 الکلام حمده الله علی توفیق الایام و مصلیا علی رسول سید الانام و آله بررة الکرام
 و صلی الله علی محمد و آله الطیبین و الطاهرین الهادی الهدی المعصومین سلام الله علیهم

اجمعین و الحمد لله رب العالمین و استغفر الله

مد و وقع الغرا و من ستود هذه الاوراق

علی بن العقیل الحقیر محتاج الی رحمة الله

الملك القدیر من اولی القاسم محمد صم

رضاری فی ثامن عشر شهر

المهادی الثاني

۱۰۷۵

بازبین شد
۱۳۲۱ ش